

Forfatter: Schandorph, Sophus

Titel: Udrag fra BIRGITTES SKÆBNE (1888)

Citation: Schandorph, Sophus: "Det gamle Apotek - Birgittes Skæbne. - 1904", i Schandorph, Sophus: *Det gamle Apotek - Birgittes Skæbne. - 1904*, 1904-05, s. 455. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-schandorph06-shoot-idm139751828671424/facsimile.pdf> (tilgået 07. maj 2024)

Anvendt udgave: Det gamle Apotek - Birgittes Skæbne. - 1904

beskyldte hende for Tyveri, fordi hun har tabt saa mange Penge, som hun havde tjent ved stor Ekonomi og . . .

— Hm! Har hun ellers ført et sædeligt Liv siden det, De véd nok?

— Det kan jeg virkelig ikke svære paa, Hr. Ellekilde . . . for saadant noget forstaar jeg mig ikke paa; jeg har jo aldrig været gift.

— Sludder, Gu' har De saa, Slinge . . . Hun ser jo ellers godt ud, og det skulde være sært . . . om . . . Naa, ja jeg vil bare vide Besked for det Brændevrøvl's Skyld. Han . . . den gamle Dansemester klager over for stærkt Svind i sit huggede Brænde. Ja, ja . . . hør Dem lidt for, Slinge! De plejer at lugte lige saa godt som en Rotte i sin bedste Alder. Grænsaren, Slinge!

XIV.

Livet i Grøntbutikken og den lille Bagstue blev en Del anderledes end før.

Louis tilbragte altid sine Formiddage der, mens Therese var i Skole. Den Forsømmelighed overfor Hygge, som Birgitte havde vist i de senere Tider, bødede han paa og gjorde det ikke saa tosset.

Han havde Sans for at lægge Varerne pænt til Rette baade i Vinduerne ud til Gaden og paa Hylderne i Butiken. Han blev saa glad, naar Birgitte sagde til ham:

— Du kan jo lægge Grønsager lige saa pænt mellem hverandre, som jeg kunde lave Buketter . . . i gamle Dage.

Han forstod godt at bruge baade Støvekost og Fjervinge.

— Du skulde have været et Fruentimmer, Louis, sagde Birgitte, halv anerkendende, halv spottende.

— Det eneste, jeg har lært om Bord, sagde Louis, det er Renlighed, og det var, mens jeg var Kahytsdreng. Siden lærte jeg kun Svineri, men nu, siden jeg har lært Dig at kende, saa kommer min første Lærdom op i mig.

Birgittes naturlige Kælenhed kom tidt stærkt op i hende igen. Hun kyssede og kærtegnede gjerne Louis. Afvekslende sad de